

blot vi ville gribe Sagen an paa den rigtige Maade. Vi have netop i vort Land gode Betingelser for at fremstille de Heste, som skulle bruges. Særlig paa Sjælland have vi en fortrinlig Hoppebestand, som egner sig udmærket til Produktion af den Slags Heste; jeg tænker paa den saakaldte Frederiksborgstamme, som har en vis Del Fuldblod i sine Aarer. Men den hidtil fulgte Metode vil aldrig føre til Maalet, fordi den, som sagt, frembringer en Type, som ikke tilfredsstiller nogen. Største Delen af det Afkom, som fremkommer ved denne Krydsning, kan betegnes som Af-fald, og til alt Held ere vore mindre Ejendomsbesiddere for gode Økonomer til at fortsætte paa denne Vej.

Jeg har nu tilladt mig at give en Skildring af Tilstandene, som de ere, og jeg har ikke i nogen Maade villet overdrive. Tilstandene ere i Virkeligheden saa fortvivlede, at de ere ganske uholdbare, antagelig ere ogsaa alle klare over, at noget maa der gøres, vi maa ind paa en anden Vej. Som Sagen nu ligger, have vi egentlig kun to Veje at gaa. Den ene, som er den simpleste og letteste, er at opgive det hele, sælge alle Hingstene og købe Heste, hvor vi kunne faa dem bedst og billigst, enten her i Landet eller i Udlandet. Men denne Vej tiltaler ikke mig, og jeg tror heller ikke, vi behøve at gaa den Vej, der er til alt Held en anden, som sikkert ogsaa er fremkommelig, hvis vi blot ere villige. Hvad det først og fremmest gælder om, er at vinde Opdrætterne i tilstrækkelig stort Antal for Sagen. Den Vej har man fulgt i andre Lande, navnlig saa vidt mig bekendt i Sverige og Preussen, og det er den, vi maa gaa herhjemme, naar vi ville naa et Resultat paa en praktisk og fornuftig Maade. Jeg har tilladt mig at fremdrage dette, og jeg har, som sagt, ikke overdrevet, det er de virkelige Forhold. Jeg vil haabe, det maa føre til, at vi kunne faa Sagen ordnet paa en mere praktisk og fornuftig Maade end hidtil.

Jeg læste i Gaar i „Berlingske Tidende“ en Artikel, som overraskede mig meget. Med den højtærede Formands Til-ladelse vil jeg gerne oplæse lidt af den, den er meget kort: „Formanden for Remontekommissionen Oberst C. v. Benzon og Formanden for Selskabet til Køre- og Ridehestevavlens Fremme, Ritmester C. Schøller, have med Bemyndigelse af henholdsvis Krigsministeriet og Selskabets Bestyrelse Lørdag underskrevet en Overenskomst angaaende et Samarbejde i Hen-

sende til Tilvejebringelsen af danskfødte Remonter. Overenskomsten gaar i Hovedsagen ud paa følgende:

Selskabet overtager i Forening med et Medlem af Remontekommissionen: Kaaringen til Krigsministeriets Fuldblodshingste paa Sjælland og Lolland-Falster, Frederiksborg Amt dog undtaget. Bedækningsprisen til disse Hingste sættes til 10 Kr., og Hingstene udstationeres indtil videre paa samme Steder som i 1910. En eller eventuelt to af Krigsministeriets Halvblodshingste overlades Selskabet. Endvidere overlades der paa nærmere fastsatte Betingelser Selskabet saa mange som muligt af de ved Rytteriet og Feltartilleriet kasserede Hopper, som skønnes anvendelige i Avlen.“

Formanden: Jeg har ikke villet forhindre det ærede Medlem i at læse det op, skønt de Medlemmer, som interessere sig for denne Sag, ganske sikkert have læst Artiklen i Forvejen.

Rasmus Hansen: Som ærede Medlemmer ville se, gaar Meddelelsen i „Berlingske Tidende“ ud paa, at der nu skal være sluttet en Overenskomst mellem Formanden for Remontekommissionen, Oberst Benzon, som Repræsentant for Krigsministeriet og Oberstens egen underordnede, Ritmester Schøller som Repræsentant for en Forening til Køre- og Ridehestevavlens Fremme. Nu kender jeg ikke meget til denne Forening, men saa vidt mig bekendt er den ny og ganske uprøvet, og det er sikkert en Forening, i hvilken de egentlige Opdrættere, de mindre Ejendomsbesiddere, ikke ere synderlig repræsenterede. Nu kunde det næsten se ud til, at denne Overenskomst, som her skal være sluttet, er sluttet for — ja, jeg vil ikke sige, for at sætte Rigsdagen Blaar i Øjnene, men for at forhindre Rigsdagen eller Folketinget i at faa Lejlighed til at tage Stilling til Sagen. De Herrer Rytterofficerer have maaske nok mærket, at der var noget i Luften, at der var Ugler i Mosen, og at der var nogen Alvor i Sagen. Det ærede Medlem fra Hillerød rettede ved Finanslovens første Behandling et skarpt Angreb paa hele den Maade, hvorpaa Remonteringen foregik, og senere har Finansudvalget rettet en Del Spørgsmaal til Ministeriet om det samme Emne, det er derfor nok muligt, at de Herrer Officerer have ment, at nu galdt det om at komme Rigsdagen i Forkøbet. Det er muligt — jeg siger ikke noget bestemt derom, og jeg haaber det ikke, men der er noget, som tyder der-